

”קטאן פוגען בר” - *halacha* - Where was this thing had to be done! Where was the prince of Shimon to be killed? It was written on the very heart of Pinchos - and when his heart felt the urgency to act, his body responded to heed the call!

מאת מוה"ר ברוך הירשפלד שליט"א ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס field, they are permitted to guard the field since it is being guarded for the benefit of the *Tzibbur*, by members of the *Tzibbur*.

In Earlier Times. We have explained the contemporary motive for *Otzar Beis Din*. However, based on the **Ramban** (2), it seems that the original intention for doing this was for two other reasons: First, there were certain land-owners who might not withstand the trial of leaving all their fields ownerless and might try do business secretly. With *Otzar Beis Din*, only the *Rabbanim* of the *Beis Din* are in charge. The land-owners can get some labor compensation, and they will not be able to hide things from *Beis Din* representatives. Also, when the time for *Biur* (removing all *Shmittah* produce from one’s house even if it was taken in a valid way) comes (usually in the eighth year), whatever was removed into *Beis Din* storage is not obligated in *Biur*. **Seems Like Communism.** The set-up we just described, sounds like the “Utopian Dream” of Communism, where each person works the same and everyone is equal, there are no rich or poor people. As we all know, Communism is a huge failure in world history. It failed, and continues to fail, because the “Politburo” (those in charge of making sure everyone else is equal) never settles for being “equal” themselves; they are always much better off. In the case of *Otzar Beis Din*, however, the *Rabbanim* and *Talmidei Chachamim* handle things properly and never take anything for themselves. Additionally, *Otzar Beis Din* only has to work once in seven years, and not at all times. Thus, it is built to work, as history and economic common sense have proven.

(1) תוספתא שביעית פרק ח' (2) רמב"ן ויקרא כה:ו

that nobody else was willing to undertake, was not done because it was the letter of the law. Pinchos acted out of a sense of righteous indignation - the very honor of *Hashem*, *Moshe Rabbeinu* and *Klal Yisroel* were at stake, and some-

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY Selected Halachos of Shmittah (4) **"וזה דבר השמיטה"** **Otzar Beis Din vs. Communism.** Another concept to understand *Shmittah* procedures is that of “*Otzar Beis Din*.” This concept has already been in place in *Eretz Yisroel* this entire year and will soon become part of our vocabulary when it comes time to purchase the *Arba Minim* before *Sukkos*. “*Otzar Beis Din*” is an arrangement described in the **Tosefta** ⁽¹⁾. Fruit of trees and vines grow by themselves and, apart from having *Kedushas Shvi'is* (sanctity of the seventh year), they must be left ownerless for all to take during *Shmittah*. This could result in a disorganized harvesting, whereby each individual person will come and take for himself, haphazardly, and not deriving the full potential from what there is to take. This is fine according to *halacha* because it is, after all, *hefker* for all. However, it is still not ideal.

The Solution. If they wish to do so, the local *Beis Din* can organize an institution “**By the people, for the people,**” and set it up in a true non-for-profit way. They would hire workers, even the land-owner himself may be hired, and pay him basic wages to pick the produce. *Beis Din* would then store the produce or even process it (for example, grapes into wine) with these same workers. They would then sell it at cost price - just enough to cover labor and costs - with no profit going to anyone. The people are not paying for the actual fruit but just for the cost involved in getting it to them in an organized, professional manner. This is being done in *Eretz Yisroel* at this very moment, and the prices are indeed cheaper than in other years. Once *Beis Din* takes over a

הוא היה אומר...

R’ Aharon Bakst ZT”L would say:

“It is interesting to note that in the two instances where we find that Moshe required clarification of the *halacha* from *Hashem*, there is a discrepancy. With regard to the 'אנשים טמאים' (impure people) who wished to bring the *Korban Pesach*, Moshe told them, ‘*Stand here and I will hear the command of Hashem about you.*’ However, by the daughters of Tzelafchad who wished to inherit their father’s land, Moshe went straight to *Hashem* for a response. *Chazal* teach us (קידושין ל:) that when two people argue in learning, even a master and disciple, they cannot leave (אינם זזים) until they come to love one another. Moshe spoke to the impure men in matters of *halacha* but he felt it would be inappropriate to do the same with the *Bnos Tzelafchad*. Thus, with their query, he went directly to *Hashem*.”

Gerrer Rebbe, R’ Yehudah Aryeh Leib Alter ZT”L (Sfas Emes) would say:

“Each season of our year contains its unique emanations of *kedusha* - holiness; through the cycle of the year and the time-periods we experience, we can seek to relive the great miracles and happenings of our history, and by entering into their spirit, we draw from them strength and inspiration for the future.”

A Wise Man would say:

“The best classroom in the world is at the feet of an elderly person.”

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

נתנבם ונתקדש לעילוי נשמת ר' סנדר חיים זאב ב"ר יחזאל ישראל הדרט ז"ל * תנצב"ה

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה

תורה תבלין

A Torah Taolin Publication

34 Mariner Way Monsey NY 10952

NOW AVAILABLE ONLINE AT WWW.TORAHAVLIN.ORG TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS EMAIL WEEKLY

*** פלג המנחה עש"ק - 6:57**

הדלקת נרות לשבת - 8:12

זמן קריאת שמע/המ"א - 8:42

זמן קריאת שמע/הגר"א - 9:18

סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:32

שקיעת החמה שבת קודש - 8:30

מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:20

צאה"כ / לרבעו תם - 9:42

ימי שמדליקמוקדם אין לאחד מזמן עצם קבלת השבת (משי"אמר "בוואיכלה")

מודל לחדוש אב: דאנערשטאג 7 חזקת 3:39 מיט 7 חזקת

שבת קודש פרשת פנחס – כ"ד תמוז תשע"ה Shabbos Parshas Pinchos - July 11, 2015 טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבעוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עה"ק

את קרבני לחמי לאשי וכו' (כה-ב) – ונשלמה פרים שפתינו

אזנה, בפרשה זו נאמרים כל הקרבנות של מעגל השנה, מתחילה נאמרים הקרבנות התנודים יותר, קרבן התמיד ומוסיף שבת וד"ת, ובהמשך מפרט הכתוב את הקרבנות של מועדי השנה, ובדרך אפשר י"ל, כי לכך סיבבה ההשגחה קריאה זו בימי המצרים, כי בקריאה זו מתקנים אנו מה שקלקלנו בימים אלו ע"י חורבן הבית, שהרי בזמן שבהמ"ק היה קיים, היינו מקריבים לפניו את אלו הקרבנות, והיא היתה בבחינת לחם חוקו של הקב"ה, וכמאמר הכתוב בפרשתן (במדבר כה, ב) "את קרבני לחמי" כביכול הקב"ה מעיד בעצמו שהקרבנות הם לחם שלי, ובאלו הקרבנות גרמנו לו נחת רוח גדול, אך כהיום שחורב עדינו ושמים בית מקדשנו חסר לו כביכול את הנחת רוח זוהו, אך ביכולתנו למלא חסרון זה, כמו שאח"ל (מדדש שיד השירים ד) ר' אברה אמד עלה (הושע י"ד) ונשלמה פרים שפתינו, מה נשלם תחת פרים ותחת שעיר המשתלח? שפתינו! עכ"ל, והיינו שבאמרי פינו יכולים אנו להשלים את אלו הקרבנות, וכמו שאח"ל (מנחות ק) א"ר יצחק, מ"ד זאת תורת החטאת וזאת תורת האשם, כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת, וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם.

ומן הראוי לעודר כאן גם על ענין אמדת הקרבנות מידי יום ביומו, שהרי קרבנות המועדים שהקריבו פעם אחת בשנה יכולים אנו לתקן באמדתם פעם אחת בשנה, אבל קרבנות תמידים שהקריבו כל יום, לא סגי באמירה אחת בלבד ומן הראוי לאומרה מידי יום ביומו במוקד ובערב בכדי למלא את החסרון הזה, עלינו לדעת כי לא רק אבותינו אשמים בזה שאין לנו כהיום כהן ומקדש, אלא גם אנו בעוונותינו מאריכים את הגלות ר"ל, וכפי שמקונן רבי משה אלשיך בקינתו הנאמרת בתיקון חצות "אנכי חטאתי והוא אסור בויקים" אין הוא מקונן על מה שאירע בעבר, אלא על צרת ההוה ועל הגורם שהוא גם בהוה, **אנכי חטאתי** – אני הוא זה שהטאתי, וזה גורם **שהוא** – הקב"ה **אסור בויקים**, וכמשאח"ל כל שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו, כי אילו לא הוספנו על חטא אבותינו, כבר היה הקב"ה מחיש גאולתינו. וכיון שאנו במעשינו גורמים את אריכות הגלות הלזו, הרי אנו אשמים גם כן על צער השכינה, ועל העדר הנחת רוח מעבודת הקרבנות, לכן מחויבותנו להקפיד על כך מאוד.

באלו הימים שבו מצטערים אנו על חורבן הבית, מן הראוי לעודר גם על ענין הוזהרות בשמירת התורה, הן במצוות דאורייתא, וביותר בהגדרים והסייגים שהעמידו לנו חכמינו ז"ל, שהרי קודם החורבן בי"ז בתמוז הובקעה העיד, וכיון שנתבקעה החומה הגיעו לחורבן המקדש, ואותה בחינה הוא גם בנפש האדם, שהרי גם האדם הוא בחינת בית המקדש, (שמות כה, ח) "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", היינו בתוכם ממש, וכפי שביאר **הנאון רבי חיים מולאין זי"ע**, ומתאר כל אבר מהו המכוון שלו בבית המקדש, והם אלו הגדרים שהעמידו לנו חז"ל, כי מצוות התורה הם בחינת מקדש, ועל ידם נעשה האדם ג"כ בבחי' מקדש, והגדרים והסייגים הם כחומה המונע חילול התורה ופגם המקדש, וכמו שהמקדש שבבחי' עולם נדרב ע"י בקיעת החומה, כמו כן הוא במקדש שבבחינת "נפש" ע"י בקיעת החומה שהוא כאמור הגדרים שנתקנו חז"ל עלול הוא להכשל באיסורי תורה ולחלל בחינת בית המקדש שבו.

פרק א'
דאבות

מודל לחדוש אב: דאנערשטאג 7 חזקת 3:39 מיט 7 חזקת

מאוצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי. לכן אמור הנני נותן לי את בריתי שלום וגו' (כה-יא.יב) – הנוצד בייחוסו של 'פינחס' פעמיים

כתב ה'משך חכמה', 'פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן – העניין, דפינחס עשה שני דברים, האחד, שהרג ישראל בשביל נקמת כבוד ד' שלא יתחלל, וזה, קנאין המקנאין לכבוד ה' והאומה הישראלית פוגעין בו (סנהדרין פא; במשנה), השני, שהפקיד את כל העולם הבא שלו ע"י שקינא לטובתו של ישראל, וכמו שאמרו (שם פס כב): "בא ונכנס לפני המקום, אמר לפניו: רבונו של עולם, על אלו ואלו עשרים וארבעה אלף משראל, שנאמר זיהיו המתים במגיפה ארבעה ועשרים אלף, והיינו דכתיב יזעמוד פנחס ויפלל", ואמר רבי אלעזר, זיתפלל' לא נאמר אלא זיפלל, מלמד שכביכול עשה פלילות – דין' עם קונו וכו', (וב'תורת חיים' [שם מ"ד, ד"ה מלמד שעשה] ביאר לפי זה את הכתוב 'ותחת אשר קינא לאלוקיו, ויכפר על בני ישראל', מלמד שעשה פלילות עם קונו – נראה, דהיינו הא דכתיב גביה 'ותחת אשר קינא לאלוקיו, ויכפר על בני ישראל, ורש"י ז"ל פירש שם לאלוקיו – בשביל אלווקו, כמו 'המקנא אתה לי – בשבילי, זיקנאתי לציון – בשביל ציון, אולם לי נראה, שכתבנו החזיקה לי טובה על שקנאן [שבביל ישראל] ועשה פלילות לאלוקיו, ותכנס לפניו וכו', ובכך זיכפר על בני ישראל'.

והנה הראשון מצאנו אצל אלעזר, שכן כשמת אהרן ונסתלקו העננים וחזרו בני ישראל לאחוריהן, עמדו בני לוי ונלחמו עמהם והרגו מהם למען כבוד ישראל והקב"ה, וכדאיתא בירושלמי ריש יומא, והרי כתוב זנשיא נשיאי הלוי, אלעזר בן אהרן הכהן וגו', וא"כ ברוך שבציוויו נעשה זה, וזה שיחוס הכתוב ב'ן אלעזר, ואת השני מצאנו אצל אהרן, וכמו שאר"ל, שכדי לדרחיקם עד יום מחר עשה העגל, ואמר: מוטב שייתלה הסידיוח בי ואל יאבדו בני ישראל, והרי, שמפני תועלת בני' השליך כל חלקו בעוה"ב לאהבתו אותם, וזה שיחוס הכתוב ב'ן אהרן הכהן'.

ובכך יזבן מדוע יחסו הכתוב שוב 'פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן', ואת כדי לגלות על שורש מעשיו, הן מכוח מה שהוא ב'ן אלעזר בן אהרן הכהן', וכנתבאר, וזה גם כוונת המשך הכתוב 'לכן אמור, הנני נותן לו את בריתי שלום, והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם, תחת אשר קינא לאלוקיו–שהרג יהודי עבור כבוד הקב"ה, ויכפר על בני ישראל–זה כפרת דברים, שעשה פלילות עם קונו לתועלת האומה הישראלית מחמת אהבתו אותם'.

ונמצא שהטיב לבני ישראל החיים בעולם הזה, ולכן 'בדין הוא שיטול שכרו' בעולם הזה (ע' במדרש במדבר רבה כ"א א'), וכדאיתא בגמרא (קידושין ל"ט), "אמר רבא, רב אידי אסברא ל, כתיב אמרו צדיק כי טוב, כי פרי מעלליהם יאכלו' (בעולם הזה), וכי שני צדיק טוב ויש צדיק שאינו טוב, אלא טוב לשמים ולבריות זהו צדיק טוב (שאוכל פרי מעלליהם בעולם הזה) וכו', (ע' בהמשך דברי ה'משך חכמה' ד"ה ובמדרש וכו', שביאר את דברי המדרש כך).

אֲשֶׁר יֵצֵא לַפְּנִימִים וְאֲשֶׁר יָבֵא לַפְּנִימִים ... וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת ה' כְּצֵאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֶה וְגו'

In *Elul* of 5713 (1953), Rav Shlomo traveled to Bournemouth, England, to collect money for Chazon Yechezkel Youth Village, which *Zeirei Agudas Yisroel* had just recently established. In those days, many wealthy and prominent individuals would spend the *Yamim Noraim* at resort hotels in Southern England, and Rav Shlomo believed that he could raise a significant sum of sorely needed funds if he remained in Bournemouth over *Rosh Hashanah*. Indeed, Rav Shlomo was received cordially by many of the guests and prior to davening *Maariv* on the first night of *Rosh Hashanah*, he was invited to speak in the *shul* of one of these hotels. Those gathered responded to his speech with generous pledges.

At the conclusion of his prayers, Rav Shlomo realized that in addition to failing to daven with a *minyan* (תפילה בציבור), he also failed to say *Kaddish* for his father, whose *yahrzeit* fell out on the first night of *Rosh Hashanah*. Rav Shlomo was disturbed at his oversight but there was nothing for him to do at that point. Thankfully, by the next morning, he had located a more suitable *minyan*. However, somehow, perhaps because he had not recited *Kaddish* the night before, he again forgot to recite it by the morning prayers. In fact, the entire *yahrtzeit* of his father passed without him reciting *Kaddish* once!

Upon his return to *Eretz Yisroel*, Rav Shlomo went to the Chazon Ish to inform him of his decision to abandon public affairs. The Chazon Ish listened patiently as Rav Shlomo explained his reasoning, insisting that it was the cause for his failure to say *Kaddish*. He said he intended to return to the *beis medrash* from where he had been drafted for public service.

Of course, the Chazon Ish had heard him correctly the first time. “You are mistaken,” he said quickly. “You did recite *Kaddish*. What do you think the purpose of reciting *Kaddish* on a parent’s *yahrzeit* is for? When a son sanctifies the Name of *Hashem* in public, he is causing pleasure and bringing honor to his parent’s soul. What could bring more pleasure to your father than what you did - forgoing your own personal comfort to travel to a foreign country, where you davened without a *minyan* on *Rosh Hashanah* - as part of a mission on behalf of the public? There is no greater *Kaddish* than that!”

משל למה הדבר דומה

וַיֵּרָא פִּינְחָם בֶּן אֱלִעֶזֶר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מֵתוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בִּידוֹ וּגְוִ' (כה-י)

was the source for the *Chofetz Chaim's* words? Why was this issue considered one of life and death?

Finally, one of the participants gathered up his courage and turned to the *Tzaddik* himself. “*Rebbe*,” he spoke gently to the nonagenarian (the *Chofetz Chaim* was already in his nineties), “Everyone wishes to know - where is this *halacha* found?” The *Chofetz Chaim* replied by opening his outer garment, laying his right hand on his heart and saying, “*Duh shtayt dos!*” (“It is written right here!”)

את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים וגו' (כח-ד)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

Chazal tell us (מנחות נ) that if the *Korban Tamid* was unable to be brought in the morning, it is not permitted to be brought in the afternoon, because the morning *korban* is "עֶעֱכָב" - it necessitates the afternoon *korban*. The **Rambam** further writes (הל' תמיד) that this "עֶעֱכָב" was only the first time the *Tamid* was brought; after the first time, even if the morning *Tamid* was not offered, the afternoon *Tamid* was still brought. Now, in *Parshas Tetzaveh*, the *posuk* states: "את הכבש הַאֶחָד", with the "ה" הדיעה, while in Pinchos, the *lashon* is: "את הכבש אחד". The word "אחד" means one, but the word "האחד" means the first.

My *machshava* here is that this is an important lesson for all of us. When we do something for the first time, we should do it right. It's important to try hard to do things right the first time, in our own lives or regarding our children's lives, and then we will *א"ה*, reap the rewards "לדורות" - for those future generations, and be *zoche* to much *nachas* in the future, *אמן כן יהי רצון*.

השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם (כה-יא)

to the **Rambam**, Pinchos was rewarded for his tremendous act of "בין אדם לחבירו" - protecting his fellow Jews and the entire Nation of Israel from *Hashem's* wrath, as implied in the words, "*so that I did not destroy Bnei Yisroel in My vengeance.*" The *Rebbe* cites one more opinion, that of his father, the **Chelkas Yehoshua**, that Pinchos was rewarded for his selfless commitment to the communal good, as implied by the words, "*by exacting My vengeance among them.*" Pinchos remained united in perfect harmony with *Bnei Yisroel* and had no thoughts of his own grandeur while performing his heroic feat. In return, Pinchos was granted the *Kehuna* (priesthood) and an eternal covenant of peace.

The **Biala Rebbe, R' Benzion Rabinowitz Shlit'a** cites the **Chovos HaLevavos** that Pinchos was rewarded for his pure intention to protect *Hashem's* honor, as implied by the words, "*by exacting My vengeance.*" However, according

דרגה יתר

**FROM THE WELLSPRINGS OF
R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO**

אלה תעשו לה' במועדיכם ... (כט-ל"א)

There is a tremendous message here that we must all take to heart. Often in our lives we encounter events, periods and even personalities that color our world black. We think that these things are the cause of all our problems and without them our lives would be wonderful. We don't realize that the root of BAD is really GOOD! *Chazal* tell us that that the darkest clouds contain the most rain. **R' Avigdor Miller ZT"L** expounds that it is only through the darkness that we see the light, and not necessarily right away. But if we hold on tight and realize that all difficulties are opportunities and springboards for growth that would have otherwise not been possible, we will then be *zoche* to experience the greatest goodness of the ultimate redemption.